

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816200625
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8816200625.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobkyne: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX U., pr. zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: AB 2 B. V., Strawinskylaan 933, 1077XX, Amsterdam, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 560 07 043, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o zaplatenie 363,18 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/19/2016-30 zo dňa 20.1.2017 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Predmetom konania je nárok žalobkyne primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3, ods. 5 zákona č. 250/2017 Z.z.

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 363,18 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni sa priznávajú trovy konania v celom rozsahu, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu vo Vranove n.T. zo dňa 07.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2015 č.k. 3C/12/2015-71, súd žalobu terajšieho žalovaného proti žalobkyni Kataríne Fehérovej zamietol a priznal žalobkyni trovy konania vo výške 209,88 eur. Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku vyplýva, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná, ako klient uzavreli dňa 05.02.2010 úverovú zmluvu č. 6002003050, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver s výškou úverového rámca 320,- eur. Výška mesačnej splátky predstavovala 4% z dlžnej čiastky. Ročná úroková sadzba je 26,28%, 11,88 % (v závislosti na výške vyčerpanej čiastky), priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty je podľa zmluvy (bod 41. zmluvy) 19,33 %. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej bezúčelový revolvingový úver - s výškou kreditného limitu 320,- eur s uvedením, že výška mesačnej splátky je 4% z dlžnej čiastky. Žalobca v danom prípade však nepreukázal, že žalovaného ako spotrebiteľa o týchto náležitostiach informoval, nakoľko predmetná zmluva neobsahuje žiadne údaje o výške uplatneného úroku zo spotrebiteľského úveru vrátane poplatkov uvedených v žalobnom návrhu. Keďže predmetná úverová zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. §4 zák. č. 280/2001 Z. z., a to najmä údaje o výške úroku, iných poplatkov vrátane ročnej

percentuálnej miere nákladov, resp. spôsobu jej výpočtu sa uvedený spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predpokladom pre priznanie nároku podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. je skutočnosť, že v konaní spotrebiteľ uplatnil nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, jednak podľa zákona č. 250/2007 Z.z. ale aj porušením práv vyplývajúcich z iných predpisov, napríklad podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd mal za preukázané, že žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného, poskytol žalobkyni revolvingový úver v sume 320 eur. Žalobkyňa podľa splátkového kalendára vyčerpala v rámci tohto revolvingového úveru, celkove sumu 437,37 eur na istine a pritom uhradila celkom sumu 507,91 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa skutočne uhradila a preplatila celý revolvingový úver o sumu 70,54 eur. Táto skutočnosť, že žalobkyňa preplatila úver o sumu 70,54 eur t.j., že zaplatila uvedenú sumu 70,54 eur bezdôvodne a bez akéhokoľvek zákonného opodstatnenia, musela byť žalovanému známa a napriek tomu, podal v konaní vedenom na Okresnom súde vo Vranove n.T. pod č.k. 3C/12/2015 žalobu proti žalobkyni, v ktorej žiadal zaplatenie 363,18 eur. Takto, keď spočítame sumu, ktorú uhradila žalobkyňa 507,91 eur + 363,18 eur, ktorú žiadal navyše zaplatiť žalovaný od žalobkyni v konaní sp. zn. 3C/12/2015, by žalobkyňa v prípade, že sa aktívne nebráni, zaplatila 871,09 eur a pritom skutočne vyčerpala len sumu 437,37 eur. To znamená, že žalovaný si v konaní 3C/12/2015 uplatňoval skoro 100% navýšenie sumy, ktorá bola reálne poskytnutá žalobkyni.

4. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého žalovaný a právny predchodca žalovaného, nepostupovali proti žalobkyni, ako spotrebiteľke s odbornou starostlivosťou a chceli sa na jej úkor, nezákonne obohatiť. Takto žalobkyňa skutočne znášala stav právnej neistoty, zbytočne bola vyzývaná žalovaným na zaplatenie sumy, na ktorý nebol zákonný nárok. Žalobkyňa ničím nezavinila, aby bolo potrebné proti nej uplatňovať nejaké nároky a v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že bola vystavená porušeniu práva, ktoré bolo spôsobilé, spôsobiť jej ujmu. Preto súd dospel k záveru, že sumu, ktorú požaduje žalobkyňa sumu 363,18 eur, je potrebné žalobkyni priznať, ako formu primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko jej právo, ako spotrebiteľa bolo protizákonne porušené. Táto suma 363,18 eur, je primeraná a súd ju považoval, ako nástroj satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušené rovnováhu, v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil. Žalobkyni skutočne hrozila finančná ujma a až súd v konaní sp. zn. 3C/12/2015 ju zbavil povinnosti uhrádzať niečo žalovanému, čo je v rozpore so zákonom, pritom finančná služba bola žalobkyni poskytnutá vadne. Za daného skutkového stavu a okolností prípadu, kedy žalobkyňa si zo zmluvného stavu, splnila všetky povinnosti, dokonca zaplatila viac, ako mala, sa javí žaloba žalobkyne o finančné zadosťučinenie vo výške 363,18 eur, ako opodstatnená, preto súd žalobe žalobkyne vyhovel. Námietku žalovaného pokiaľ sa týka premlčania, súd neakceptoval, pretože podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie v ďalších ustanoveniach, uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Rozsudok v právnej veci sp. zn. 3C/12/2015 nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2015 a žaloba žalobkyne v tomto konaní bola podaná 26.01.2016 t.j. v 3-ročnej premlčacej lehote.

5. Aplikoval ust. § 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

6. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255, ods.1, C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania

Obsah odvolania

7. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Má za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, keďže nie sú naplnené podmienky hypotézy právnej normy, ktorú aplikoval a to konkrétne ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na základe ktorého žalobca odvodzuje svoj hmotnoprávny nárok, v znení. Žalovaný nespochybňuje to, že žaloba na plnenie bola zamietnutá a nespochybňuje ani odôvodnenie rozsudku Os VT sp. zn. 3C/12/2015, v ktorom súd aplikoval výklad práva a dospel k právnenému názoru o bezodplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, ale žalovaný spochybňuje to, že sa spotrebiteľ domohol porušenia práv, tak ako ich ustanovuje zákon č. 250/2007 Z.z. a osobitné predpisy. Z účelového výkladu tejto právnej normy vyplýva, právo spotrebiteľa na službu a výrobok, ktorý nemá vady, ak služba alebo výrobok má vadu a spotrebiteľ sa domôže ochrany svojich práv, spotrebiteľovi prináleží náhrada škody a/alebo finančné zadosťučinenie od zodpovednej osoby. Vyššie uvedený účelový výklad predmetnej právnej normy „na právo na bezvadné plnenie“ dokresľuje aj odkaz na poznámku pod čiarou predchádzajúcej právnej úpravy t.j. § 26 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. ktorá príkladom menuje osobitné právne predpisy, z ktorých môže dôjsť k porušeniu. Tieto osobitné právne predpisy majú spoločný menovateľ, a to že sú to predpisy správneho práva, ktoré ukladajú nároky na poskytnuté výrobky a služby spotrebiteľom, tak aby boli bez väd, a aby neohrozovali zdravie a bezpečnosť spoločnosti a jednotlivca. Zadosťučinenia, by sa spotrebiteľ mohol domáhať len vtedy, ak pred súdom preukáže (domôže sa), služba bola poskytnutá vadne, ale v tomto prípade, je nutné prijať

záver, že finančná služba bola poskytnutá spotrebiteľovi bez väd (peniaze spotrebiteľ dostal v plnej výške riadne a v čas a to formou úverovej karty). Medzi stranami sporu bol dojednaný odplatný právny úkon a teda záver súdu, že od počiatku malo byť žalovanému známe, že je mu plnené bez právneho dôvodu je mylný, žalovaný (spol. AB2 B.V.) podal žalobu na plnenie, v ktorej bol neúspešný a až týmto momentom mu bola známa táto skutočnosť a ďalej už nepožadoval žiadne plnenie od svojho domnelého dlžníka. Údajná absencia obsahových náležitostí, pre ktoré konajúci samosudca JUDr. Milan Vaľuš v konaní sp. zn. 3C/12/2015 nepriznal dohodnutú odplatu v úverovej zmluve súvisí s nestrannosťou a právnym názorom jednotlivého sudcu na obsah právneho úkonu a nie s „odbornou starostlivosťou“ spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. alebo AB2 B.V. Žalovaný uvádza, že konštatovanie súdu o „stave právne neistoty“ nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a popiera princípy právneho štátu. V pôvodnom konaní sp. zn- 3C/12/2015 bola Pani Katarína Fehérová v postavení žalovaného dlžníka, ktorý dobrovoľne neplnil svoje povinnosti, a teda žalobca AB2 B.V. sa ich splnenia domáhal na súde a uplatnil svoje právo na súdnu ochranu (neúspešne), a teda znášal sankciu a nahradil trovy konania Pani Fehérovej v sume 209,88 Eur a súdny poplatok. Žalovaný uvádza, že rozhodnutím súdu Os VT sp. zn. 3C/12/2015 bola nastolená v predmetnom vzťahu rovnováha zmluvných strán, a bolo de facto a de iure už priznané zadosťučinenie žalobcovi. Žalovaný sa v konaní na súde prvej inštancie podporne bránil námietkou premičania domnelého nároku žalobkyne, na tejto námietke zotrváva aj naďalej, súd prvej inštancie sa s ňou vysporiadal „stroho“ a v odôvodnení rozsudku účelovo neuvádza dátum účinnosti hmotnoprávných predpisov podľa ktorých posudzoval nároky žalobkyne, a teda nie je zrejmé či sa má jednať o právnu úpravu ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy v roku 2010, ku dňu prvej výzvy na plnenie, ku dňu podania pôvodnej žaloby a teda námietka premičania sa javí byť žalovanému ako dôvodná.

Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného voči rozsudku je nedôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Žalovaný namieta, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. 10. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr

potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

12. A tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

13. Žalobkyňa voči žalovanému úspešne uplatnila porušenie práva osobitným predpisom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, ktorý rozsudkom zo dňa 7.10.2015, č. k. 3C/12/2015-71 zamietol žalobu o zaplatenie 363,18 Eur z dôvodu, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zák. č. 280/2001 Z.z. a to najmä údaje o úroku, iných poplatkoch vrátane RPMN, resp. uvedenia spôsobu jej výpočtu.

14. Žalovaný namieta, že predpokladom úspešného uplatnenie nároku na finančné zadostučinenie je vadné poskytnutie finančnej služby, čo v konaní preukázané nebolo. Nie je možné súhlasiť so žalovaným, že v konaní nebolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. K podmienke ohľadom úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti správne súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veci sp.zn. 3C/12/2015, v ktorom bolo konštatované, že úverová zmluva z 5.2.2010 pre porušenie a nesplnenie zákonom vyžadovaných náležitostí v zmysle § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. je podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona bezúročná a bez poplatkov. Porušením práva a povinnosti je aj to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ neuviedol všetky zákonom predpísané náležitosti na uzavretie úverovej zmluvy, a tak došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane na úkor žalobcu. Ďalšiu argumentáciu žalovaného, že v zmluve o úvere, keďže chýbali náležitosti, tak úver bol bez poplatkov a bezúročný by bolo možné prijať vtedy, ak by žalovaný od žalobcu neobdržal bezdôvodné obohatenie a prijal by iba poskytnutú istinu. Ak však od žalobkyne prijal aj úroky a poplatky, ktoré mu nepatrili, vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie, na vydanie ktorého musela žalobkyňa žalovaného zažalovať.

15. Žalovaný namieta nedôsledné vysporiadanie sa súdu s námietkou premlčania, ktorú v konaní vzniesol. Súd prvej inštancie správne posúdil začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby a správny je jeho záver, že žalobkyňa podala žalobu pred jej uplynutím. Súd v konaní sp.zn. 3C/12/2015 dňa 7.10.2015 rozhodol o zamietnutí žaloby na plnenie a v odôvodnení konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. To je rovnako moment začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby. K subjektívnej premlčacej lehote odvolací súd dopĺňa nasledovné. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Existuje preto obava, že nedôsledným výkladom zákonného termínu „dozvie“ sa, potiera rozdiel medzi objektívnou a subjektívnou dobou. Najzávažnejšie negatívne následky by nastali v prípade rozumovo menej vyspelých osôb, ktorým by sa nanútila povinnosť poznať aplikáciu práva bez ohľadu na úroveň ich mysle. (OGH 3Ob592/77 „Na slabomyslenosť podľa § 879 Abs 2 Z 4 ABGB je potrebný menší stupeň slabosti mysle ako taký, ktorý má za následok nesvojprávnosť“. Inými slovami povedané, nemožno prikázať všetkým bez rozdielu úrovne mysle byť „advokátom“, aj keď ani u advokátov nemožno vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedia až s odstupom času po vykonaní plnenia.

16. Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobkyňa mala za to, že pohľadávka voči žalovanému je uhradená v celom rozsahu.

17. Ako vyplýva z početných rozhodnutí súdov, pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia), no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Zdá sa teda, že nepostačujú pochybnosti, ale reálne „dozvedenie“ sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia.

18. Žalobkyňa sa dozvedela o tom, že plniť nemala rozhodnutím súdu v konaní sp.zn. 3C 12/2015, ktorý vyslovil, že úver je vzhľadom na absenciu zákonných náležitostí bezúročný a bez poplatkov. Tento moment je v prejednávanom prípade totožný so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej doby. Je potrebné konštatovať, že žalobkyňa si svoj nárok uplatnila včas a námietka premlčania je nedôvodná.

19. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

20. Keďže odvolacie námietky žalovaného nespochybnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa §387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).